

Studiebesök om vildsvin på Dylta Bruk

Samarbetet mellan kretsarna i Filipstad, Storfors, Kristinehamn och Karlskoga-Degerfors har nu resulterat i ytterligare en aktivitet.

Måndagen den 11 augusti var vi 27 st. som samlades i god tid på Dyltas gårdsplan och togs emot av Janne Gustavsson, gårdens yrkesjägare.

Han hann med att tala i ca fyra minuter innan en störtskur startade. Alltså snabb förflyttning till gårdsverkstaden för information.

Gården, som säljer jakter av olika slag, omfattar ca 3 500 ha har en vildsvinsstam som omfattar ca 300 djur. Man har ett kraftigt jakttryck för att hålla stammen i balans. En naturlig samverkan har över tiden etablerats med omkringliggande marker. De har samma syn på vildsvin, dvs. man vill ha dem och förvaltar på samma sätt. Man ser till att viltet inte orsakar skador på varken grödor eller skog. Det uppnås genom att erbjuda fredade zoner med utfodring i centrum av marken och åtelplatser med spridare och vakkojor i markerna runt det fredade området. Om vildsvinen ger sig ner mot fält så använder man hundar för att få upp svinen till marker där de ska vara under fältens känsliga perioder.

Man fodrar rätt lite. På 24 utfodringsstationer så har man spridare som ger en giva på totalt 10 kg majs per dygn. Detta beräknas motsvara 10 % av djurens dygnsbehov av foder. Resten söker och får de i naturen utan skador på grödor. Vad som också bidrar till låga skador är att inte odla det som är mest attraktivt för svinen.

När informationen var klar i verkstaden blev det bilkaravan ut till foderplatser för fältstudier. Alla vakplatser har såväl kjojor som spridare. Av de 24 foderplatserna jagas det vid 14. Alltså 10 helt fredade från jakt. Skjutavstånd normalt ca 60 m. Platserna har vegetation i omedelbar närhet så djuren känner sig säkra. De naturliga belysningsförhållandena är bra. Man har provat belysta åtelplatser men svinen lärde sig vad som kan hända och undvek de upplysta platserna. Bättre att låta månljuset komma in på rätt sätt och gärna ha ljus markunderlag. Genomgående torra platser för att underlätta omhändertagandet av skjutet vilt.

Utfodring med stora lass med potatis förekommer inte. Den typen av utfodring är inte kostandseffektiv och innebär sunkiga foderplatser. Djuren tillgodogör sig inte heller frusen potatis på ett effektivt sätt. Majsen däremot lockar och håller djuren sysselsatta. Alltså bra jaktförhållanden. Drevjakter med hund har man i princip inte längre. Den jaktformen ger liten avskjutning och stor risk för att fel djur skjuts samt risk för skadskjutningar. Dessutom skapar de en orolig vildsvinsstam som ställer till problem genom hög rörlighet.

Jaktlagsutredningens förslag till förbud mot sommarutfodring diskuterades. Konstaterades att det förslaget är rätt obegåvat. Om man inte kan locka upp svinen på skogen med attraktivt foder i rätt mängder under känsliga perioder så kommer det att resultera i stora skador. Alltså det som LRF säger sig vilja undvika.

Myten om att suggorna kan föda flera kullar per år avlivades effektivt. Vad som är max är tre kullar på två år om väder och födoförhållanden är optimala.

Vildsvinsförvaltning kräver klar målsättning och en plan för agerandet. Samt konsekvent tillämpning. Samverkan mellan jaktlag över större ytor är nödvändig.

Vi som var med på Dylta tackar Janne för en bra kväll som ger underlag för eget arbete.